

STUDENTAVISA I TROMSØ

Organ for Tromsø-studentene
3.årgang — Nr. 7. Nov. 1978

INNE I AVISA:

Intervju
med
student-
prest
Knut
Olstad
Se siste side

Porno-
debatten
fortsetter
Se side 4

Debattinn-
legg om
student-
idretten
Se side 5

Møte med
Tibe-
tanske
jenter
Se side 4

Om
samisk
avis-
situasjon
Se side 7

SOSIALISTISK FRONT:

Hvorfor ikke valgsam- arbeid med NKS?

NKS gikk på møtet i Stu-
denterfamfunnet 3. nov. om
studentpolitikk inn for et bredt
samarbeid til valgene av Stu-
dentutvalg, NSU-delegatgrup-
pe og Avisredaksjon.

Sosialistisk Front går imot
dette av to hovedgrunner:

1) Vi mener at den politiske
avstanden mellom Sosialistisk

Forts. side 3

SLUTT OPP OM
SOSIALISTISK
FRONT!



Sosialistisk Front- seier ved valgene

Ved valgene til nytt SU,
NSUI/dg og ny avisredaksjon
ble SF's kandidater valgt. Det
var kun til avisredaksjonen at
det ble stilt motkandidater til
SF. Ved dette valget fikk SF 57
stemmer og alternativet 44
stemmer. Sammensetningen i
SU, NSU/dg og avisa ser slik
ut:

AVISA:

Jørn Fossmo, Audhild Ned-
berg, Torill Jensen, Aileen
Nilsen, Astrid Torvik, Marit
Hernes, Irene Kullseid.

SU:

Erik-Oddvar Eriksen, Terje
Christoffersen, Anne-Lise
Langfeldt, Thomas Jozefiak,
Helge Guttormsen, VARA,
Jon Todal, Synnøve Jensen.

DG:

Egil Magne Thomaasen, Jens
Christian Smeby, Inger Jo-
hanne Samuelsen, VARA, Ar-
ne Stav.

Sosialistisk Fronts arbeidsprogram for vårsemesteret -79

Innretninga på arbeidet.
Sosialistisk Front vil for vår-
semesteret i større grad kon-
sentrere kreftene om arbeid
på fag- og instituttnivå. Høs-
tens arbeid har vært mye inn-
retta på å følge opp saker i de
parlamentariske organene på
Universitetet og i Student-
samskipnaden. Dette er et
nødvendig arbeid som ikke
kan nedlegges. Av hensyn til
grunnpansaktiviteten, mener
vi likevel at det parlamen-
tariske arbeidet må trappes ned
en del i neste semester. Dette

Forts. side 7

Hvor er vi?

Søndre Tollbugt. 7 b, 4. etg. Tlf. nr.: 81 715

Adressen og telefonnummeret til Studentutvalgets kontor, som dessuten brukes jevnlig av NSU-delegat-gruppa, Studentavisas redaksjon, Studentidrettslaget og Studentersamfunnet er VIKTIG Å HUSKE FOR ALLE STUDENTER.

Kontortid for Studentutvalget:

Man.: kl. 9 - 12.

Tir.: kl. 9 - kl. 12.

Onsd.: kl. 9 - kl. 12 og kl. 19 - kl. 21.

Torsd.: kl. 9 - kl. 11.

Om formiddagen er kontorassistenten til stede, og onsdag ettermiddag er SU's faste møtetid. De andre organer har også faste møtetider 1 gang i uka. (Se nærmere oppslag rundt på universitet.)

Referat fra årsmøtet i TSI



Årsmøtet i TSI ble som annonsert holdt 16. oktober i år. Det var møtt fram 9 stykker + møtelederen og referent. I følge årsmeldingen har TSI få betalende medlemmer, i underkant av 50 stykker. Økonomien er forholdsvis bra i laget.

TSI består av et hovedstyre som tar seg av det administrative arbeid, og egne gruppeledere som ivaretar aktiviteten innen hver gruppe. Det sistnevnte har ikke fungert særlig bra hittil, et unntak kan vel volleyballgruppa sies å være. Målet for fremtiden er og må være en styrking av gruppeadministrasjonen for herigjennom å bedre aktiviteten.

Ser en ellers på aktiviteten innen hver gruppe er det kun volleyballgruppa som deltar i serie, og i deres første sesong gjorde de en bra innsats. Det er trening to ganger i uka under ledelse. Laget har allerede tatt sine første poeng i år, håper det blir flere og fortsatt fremgang. Det burde i alle fall ikke mangle talenter i volleyball blant de mange studentene ved universitetet.

Fotballgruppa leier plast-

hallen i Breivika til treninger og nå har TSI to treningstimer i uka til disposisjon. Oppmøtet er bra, derfor var det synd at fotballturneringa som ble startet på vinteren mellom instituttene gikk i vasken. Så hvorfor ikke gjøre et nytt forsøk, det burde i allefall være grobunn for det. Derfor kan en (helst) flere som er interessert i å organisere ei fotballturnering ta kontakt med oss i TSI.

Jentene overrasket med å starte egen fotballgruppe med egen (mannlig) trener. Det begynte virkelig å bli fart på jentene da den 1. treneren dessverre brakk foten. Dermed ble den ene etter den andre forespurt (uten kanskje egentlig å ha lyst til å trene jenter i fotball) og det hele gled ut i mangel av en skikkelig trener/leder.

Verd å merke seg var at TSI var det 1.lag i Tromsø som startet med damefotball.

Hvordan er det med håndballinteressen blant studentene? I år er det ordnet med treningstimer på Prestvann skole. Oppmøtet var kjempegodt i fjor (særlig blant jentene) og den vil ventelig bli enda bedre i år p.g.a. at damefotballen gikk i oppløsning. Derfor må vi beklage blant håndballjentene har fått tildelt bare en treningstimer, noe hallsituasjonen må ta skylda for.

Det vil ikke bli startet opp med nye aktiviteter dette semesteret, fordi vi i styret er interessert å kartlegge et eventuelt behov blant studentene først. (Se eget skriv).

Det ble ellers valgt nytt styre på årsmøtet, og som ny formann ble Svein Rosseland (adr. Granittvn. 29, Krokeldalen) valgt. Gunn Tove Minde ble gjenvalgt som nestformann, det samme ble Jan Sig. Johnsen som kasserer, mens Jonny Lund ble valgt som ny sekretær.

Situasjonen for studenter fra U-land i Norge

Resolusjon vedtatt i SAIM

U-landsstudenter i Norge møter økende problemer. I den siste tiden har et par av disse tilfellene fått bred omtale i pressen.

In indisk student fikk store problemer med fremmedpolitiet til tross for at han ikke hadde finansielle problemer

og hans studieprogresjon var tilfredsstillende. Andre utenlandske statsborgere har blitt nektet videre opphold i Norge midt i semesteret.

Disse sakene har ofte funnet en positiv løsning, men bare etter at de er blitt alment kjent gjennom pressen og det



NSU-nytt

Det ble avholdt landsstyremøte i NSU tirsdag 3. oktober 1978 i Oslo. Her skal kort refereres fra møtet etter rekkefølgen på dagsorden.

Referat fra lærestedene. Forrige landsstyremøte på DG-ene skriftlig referat om aktiviteten på de forskjellige lærestedene. Det var bare DG/Tromsø og DG/Bergen som fulgte opp dette og kunne vise til aktivitet siden forrige landsstyremøte. Aktiviteten i Trondheim og på As var lik null, mens vararepresentanten fra DG/Oslo ikke hadde rede på noen eventuell aktivitet.

Organisasjons- og informasjonssaker. Som oppfølging av seminaret om eksamensformer og eksamensfunksjoner (30 sept. & 1.okt.) ble AU/NSU pålagt endel oppgaver, bl.a.:

— oppsummering av seminaret.

— spre opplysning om eksamensproblematikken.

Referat fra landsstyremøtet i NSU

— nedsette grupper til prosjektarbeider på de forskjellige fag.

— Tilby assistanse m.h.t. materiell og innledere. DG-ene ble oppfordret til å følge opp diskusjonen lokalt.

Professor Torstein Eckhoff er engasjert av NSU for å vurdere de juridiske sidene m.h.t. lønns- og prisstoppens innvirkning på studiefinansieringen. Manglende kompensasjon for prisstigningen i 1977 og 1978 (før L & P-stopp) vil føre til at man fjerner seg ytterligere fra intensjonene i Sevaldsen-utvalgets innstilling. Nedkorting av tilbakebetalingstiden fører dessuten til en heving av terminbeløpet.

Landsstyremøtet vedtok en resolusjon til støtte for de streikende vinmonopolarbeiderne. Det ble bevilget kr. 500,- i streikestøtte.

Universitets- og høyskolesaker. NSU har avholdt seminar om CandMag. & Adjunkt-kompetanse. Her ble det vedtatt et vedtaksforslag som ble oversendt DUK. Dette inneholder bl.a.:

— Kritikk av forslaget om å senke kravene til universi-

tetenes adjunktkompetansen.

— Forsvar for obligatorisk Ex. Phil. som kan være med på å sikre sammenhengende forståelse og faglig fordypning.

— Krav om at DH-skolen må komme inn under «Lov om eksamener og grader ved universiteter og høyskoler», slik at Cand.Mag.-utdanning og godkjent praktisk-pedagogisk utdanning også her gir grunnlag for adj. kompetanse.

Internasjonale saker. Det ble vedtatt en resolusjon til støtte for FSLN (den sandnivistiske frigjøringsfronten) sin kamp i Nicaragua og støtte til den Nicaraguanske kommisjon for menneskerettigheter.

Eventuelt.

Det nye tilbudet fra flyselskapene om 50% rabatt til alle under 25 år og 35% rabatt på «grønne ruter» fører til å muligheten for å reise på sjansen blir vesentlig mindre. NSU skal ta ordningen opp til revisjon med flyselskapene snarest.

Egil-Magne Thomassen
DG/Tromsø.

Innstilling om sykepleielærerutdanninga

Innstilling om sykepleielærerutdanningas framtidige organisasjonsmessige tilknytning til universitetet i

Tromsø, med forslag om oppretting av institutt for helse- og sosialfag.

Orientering av sykepleierlærerstudentene

Institutt for helse- og sosialfag foreslås etablert i løpet av vårsemesteret 1980, så snart som mulig etter at søksperioden for sykepleielærerutdanninga ved Universitetet i Tromsø og for Statens Helsesøsterskole i Tromsø er avsluttet.

Det er fattet vedtak i Stortinget om at grunnutdanningen i sykepleie skal foregå i statlige høyskoler, knyttet til det regionale høyskolesystemet. Utdanningen skal fortsatt være tre-årig. Det er videre fattet vedtak i Stortinget om at Universitetet i Tromsø skal gi sykepleielærerutdanning. Ved at grunnutdanning i sykepleie er knyttet til det regionale høyskolesystemet, vil den lærerutdanning som i dag

tilbys ved Universitetet i Tromsø ikke føre fram til slik kompetansen som forutsettes for tilsetning i lærerstillinger i det regionale høyskolesystemet. Tilsetningsvilkårene er som kjent kompetanse tilsvarende universitetslektor.

I innstillingen er det foreslått en studiemodell som fører fram til helse- og sosialfaglig kandidateksamen, som embetseksamen av høyere grad. Studiemodellem omfatter følgende:

Første avdeling vil omfatte avsluttende eksamen fra tre-årig yrkesutdanning i det regionale høyskolesystemet samt ett års praksis.

Annen avdeling som strekker seg over tre semestre, inneholder et felles semester for alle studenter som studerer helse- og sosialfag, samt to

semestre med fordypningsmuligheter.

Tredje avdeling er avsatt til hovedfagstudiet. Foruten organisert undervisning i forskningsmetodikk o.l., skal studentene på dette stadium skrive en hovedoppgave. Styret for Sykepleielærerutdanninga ved Universitetet i Tromsø (SLUT) vedtok i mai 1978, å oversende innstillingen til Universitetet i Tromsø med ønske om behandling som sak for Universitetet i desember 1978.

Innstillingen er nå til høring ved Universitetets institutt og avdelinger.

Lærerstudentene ved SLUT oppfordrer Universitetets studenter til å gjøre seg bedre kjent med innstillingen for støtte oss i opprettelsen av institutt for helse- og sosialfag ved Universitetet i Tromsø.

Lærerstudentene ved SLUT

møter ofte problemer hos fremmedpolitiet. Særlig gjelder dette studenter som har problemer med studieprogresjonen, noe som ikke er uvanlig på grunn av språkproblemer etc. Ekstra problemer møter ofte de studenter som i tillegg har hatt deltidsarbeid. Ifølge forskriftene har utenlandske studenter lov til å ha opptil 20 timer deltidsarbeid i uken og er som regel helt avhengige av dette for å finansiere sine studier. Dette oppfattes av politiet ofte som at de er mulige arbeidssøkere. Lærestedenes faglige kompetanse underkjennes med andre ord av politiet.

SAIH protesterer på forslag fra fremmedpolitiet på å overprøve norske læresteders evaluering av studenter fra U-land i Norge.

SAIH mener at politiets forskrifter og Fremmedloven må revideres slik at de ikke vanskeliggjør eller fratrukker landsstudenter muligheten til å studere i Norge. En entydig og klar praksis fra offentlig myndigheters side på dette felt er nødvendig.

I tillegg krever SAIH at Statens Lånekasse automatisk gir støtte til studenter fra U-land ved norske læresteder.

Rådet i SAIH.

STUDENTAVISA I TROMSØ

Organ for
Tromsø-studentene

3. årgang — Nr. 7. nov. 1978

Redaksjon:
Øystein Ballari, (ansv.)
Jørn Fossmo,
Synnøve Jenssen,
Torill Jenssen,
Audhild Nedberg,
Aileen Nilssen,
Astrid Torvik (ansv.)

Adr. Søndre Tollbugt. 7 b, Tromsø.
Tlf. 81 715

Studentavisa er organ for studentene ved Univ. i Tromsø, og kommer ut ca. en gang i måneden. Redaksjonen er valgt på Sos. Fronts politiske grunnlag.

Trykt i 1500 eks.

Studentavisa og økonomien

Avisas statutter krever minst 7 nr. pr. år — i vårsemesteret 4 nr., 3 i høstsemesteret. Vi fikk bevilget kr. 37.000 fra styret i Samskipnaden dette semesteret. Til sammenlikning kan nevnes at StudVest i Bergen i år har fått et direkte tilskott fra Samskipnaden på 246.000. For i det hele tatt å ha kunnet utgi noen nr. i høst, har Studentavisa vært nødt til å gå ut med tiggerstaven. Vi har lovnad om støtte fra informasjonsavdelingen på universitetet, dessuten har vi fått tilleggsbevilgning fra Samskipnaden på kr. 10.000,-.

De fleste har vel også registrert at en stor del av avisa har vært benyttet til annonser. Dette er verdifull spalteplass som kunne vært nytt til andre ting, men ut fra den økonomiske situasjonen har det vært en dyd av nødvendighet å bruke denne plassen til inntektsgivende annonser. Denne innsamlingen av annonser går også utover kvaliteten på avisa. Det kreves en masse tid og krefter for å samle inn annonser til hvert nummer. Denne tida hadde redaksjonen helst sett at vi kunne bruke til å forbedre avisa innholds- og lay-outmessig. Trykkeutgiftene for Studentavisa i Tromsø ligger adskillig høyere enn for de andre Studentavisene i landet. Dette skyldes at vi ikke har klart å oppnå tilfredstillende avtale med trykkerier her i Tromsø.

Dette fører også med seg at redaksjonens lay-out-innsats også blir mangelfull. I tillegg til dette har vi enda ikke fått ordnet opp med en trykkeriregning fra siste nr. i -77. Denne regninga blir belastet årets budsjett.

Hvordan disse problemene kan løses er vanskelig å gi noe konkret svar på. Redaksjonen har i høst arbeidet for å få i stand en avtale om trykking hos avisa Tromsø til neste år. Dette vil være med på å avhjelpe en del av de praktiske problemene vi har stridd med i redaksjonen i år.

Ellers ser redaksjonen løsning i endel av disse problemene i at Samskipnaden og evnt. UiT bevilger de tilstrekkelige beløp for en forsvarlig drift, samtidig som en baserer en del av vårt arbeid på betalt arbeidskraft.

Vi håper at dette kan skje, slik at redaksjonen kan legge alle krefter i framtida inn på å gjøre Studentavisa i Tromsø til en bedre avis, og slipper å bruke krefter til å springe med tiggerstaven rundt til bedriftene i byen for å få annonser.

Kollegiet i Oslo:

Inn for nedskjæring av Cand. mag.-graden

Det akademiske kollegium ved Universitetet i Oslo, som er det øverste organet der ved universitetet, vedtok fredag 27. okt. å gå inn for redusering av cand.mag.-studiet med et semester, vektallsordning på alle fag, mulighet for to-fagsopplegg og større fleksibilitet med hensyn til fagkombinasjoner.

Dette betyr at studietiden for cand.mag.-graden vil bli fire år.

Mønster for disse endringene er Universitetet i Trondheim, som allerede har innført 4-årig lavere utdanning med vektallssystem. På Universitetsrådsmøtet, som samtlige universiteter skal samles på i Bergen 4. og 5. desember, vil Universitetet i Oslo legge fram sitt vedtak til en felles avgjørelse.

Bekrefter studentens argumentasjon.

Dette vedtaket og utspillet fra Oslo bekrefter studentenes argumenter fra behandlinga av adjunkt- og lektorforskriftene her ved Universitetet tidligere i høst:

Når først adjunktutdanninga ble løst fra graden cand.mag. og redusert til fire år uten ex.phil., var skrittet ikke langt til en tilsvarende

nedskjæring av cand.mag.-graden.

+ En av hovedhensiktene med de nye adjunktforskriftene var å rasjonalisere lavere grads utdanning på universitetene. Neste skritt sett fra myndighetenes side, ville derfor være å få justert cand. mag.-graden ned til samme studietid.

+ Men det er også typisk at det er universitetene sjøl som nå går i spissen for tiltak som kan rasjonalisere og effektivisere studiene. Begrunnelsen for dette ligger i forlengelsen av den begrunnelsen flertallet i Universitetstinget kom med når det gikk inn for de nye adjunkt- og lektorforskriftene: For universitetene er det avgjørende nå å forsvare sin del av bevilgningene og studenttilgangen i forhold til PH/DH-skolene. For ikke å miste sin konkurranseposisjon, må universitetsstudiene ikke være lengre i tid enn disse andre utdanningene, og universitetsstudiene må organiseres slik at det er mulig å la dem bli en del av en sammensatt utdanning hentet fra flere høyere utdanningsinstitusjoner. I denne begrunnelsen er allerede de fagpolitiske prinsipper for en stor del for-



trengt. Tilbake står bare pragmatiske konkurransevurderinger. Muligheter for allianse.

Men sjøl om Universitetsledelsen og Ting-flertallet har vært med på å svekke mulighetene for å forhindre en ytterligere rasjonalisering og faglig nivellering av universitetsutdanninga, er det likevel håp om at vedtaket i Kollegiet i Oslo vil møte motbør ved Universitetet i Tromsø.

Under Tingbehandlinga av adjunkt- og lektorforskriftene, var det nettopp flertallets avgjørende argument at det var mulig både å åpne opp for en kortere adjunkt- og lektorutdanning og samtidig beholde utdanninga gjennom de nåværende gradene. Universitetets egenart lå ifølge Ting-flertallet i den faglige fordypning universitetsstudiene kan gi. Det vil derfor nå bli vanskelig å kapitulere også på dette siste punktet.

På møtet i Universitetsrådet vil det bli viktig at studentrepresentantene fra Norsk Studentunion og Universitetet i Tromsø og Bergen kan stå sammen mot forslaget fra Oslo om å gjennomføre Trondheims-modellen for hele landet.

Hvor går pengene hen?

Universitetene skal samlet i årene framover ikke få økte bevilgninger. I «Aftenposten» 2/11 fant vi derimot følgende notis:

Oljeutdannelse betyr minst 35 nye stillinger

(NTB) Rogaland distriktshøgskole må ha minst 20 nye vitenskapelige stillinger og minst 15 andre stillinger for å kunne tilby den petroleumsutdannelse det snart vil bli behov for.

Dette har skolen gjort klart overfor olje- og energiminister Bjartmar Gjerde, Stortingets Industrikomité og Kirke- og undervisningsdepartementet.

Hvor er det blitt av Progressiv Front

Progressiv Front, som tidligere ble sagt å være studentorganisasjonen der «NKS og uorganiserte sosialister» deltok, har i høst avgått ved døden. Ikke en markering eller et eneste studentpolitisk initiativ har vist seg. Tilbake står bare NKS, som heller ikke har drevet noe studentpolitisk arbeid i dette semesteret.

Om denne nedleggninga av

Progressiv Front har skjedd etter demokratiske diskusjoner i fronten eller gjennom sentrale vedtak i NKS, får bli opp til eventuelle tidligere PF'ere som ikke er NKS'ere å klargjøre. I tilfelle det siste, bekreftes vårt inntrykk av at Progressiv Front lenge har vært en rein papiorganisasjon som ikke har skjult annet enn NKS.

det må vurderes konkret hvordan breiast mulige aksjonsfellesskap skal utvikles. Hvis det er grunnlag for det, er vi for samarbeid med både NKS og flest mulig andre.

Dessuten kan det også tenkes at vi i framtida vil bli stilt overfor situasjoner hvor spørsmålet om front-samarbeid med NKS melder seg:

Diktatoriske statlige tiltak kan være i ferd med å utslette studentorganiseringa. Reaksjonære studentgrupperinger kan holde på å ta over på Universitetet. Eller den studentpolitiske aktiviteten er blitt så kriseramma at venstregrupperingene er villige til å underordne alt annet forsøkende på å redde stumpene av et slags studentdemokrati.

Men så prekær er ikke situasjonen i dag.

Sosialistisk Front

OVERGANG ...

Forts. fra side 1

Hvorfor ikke..

Front og NKS er for stor. Dette kommer til uttrykk både hva gjelder synet på utdanningssystemets plass i det kapitalistiske samfunn og synet på studentenes og akademikernes klassemessige stilling, i de prioriteringene vi ut fra dette har foretatt og vil foreta og i den daglige politiske praksisen.

NKS har det siste året gjennomgått en klar høyre-dreining. I mangel på en sjelstendig utdanningspolitikk, har de prøvd å hive seg på de sakene som vi har reist. Dette har likevel aldri klart å dekke over at NKS både teoretisk og politisk fortsatt står for det samme: Den firkanta, dogmatiske tenkinga, den frasefyllte, uforpliktende politikken og den aksjonistiske praksisen.

I arbeidet i de sentrale studentpolitiske organene er det nødvendig å forholde seg

til mange ulike saker og jobbe med disse på en skikkelig måte over tid. Et permanent samarbeid med NKS vil derfor by på store politiske problemer.

2. NKS hevder at motsetningene og kranlinga mellom USV og NKS har lammet studentpolitikken. Dette er en forklaring som sikkert har noe for seg. Men problemet kan ikke løses ved å benekte motsetningene og inngå et prinsippøst samarbeid. Motsetningene i studentpolitikken har et reelt grunnlag i uenigheter om politiske standpunkter og politisk praksis. Hvis NKS virkelig tar det de sjøl snakker om alvorlig, må de ikke undervurdere motsetningene, men forandre den politikken de står for.

Et permanent samarbeid i dag i de studentpolitiske organene, vil bare føre til en byråkratisering av studentpolitikken

Sosialistisk Front vil lett bli satt til side til fordel for toppplansavtaler og spill bak kulissene mellom partiorganisa-

sjonene. Samarbeidet vil bli preget av taktikkeri.

NKS har ikke gått tilbake på tidligere uttalelser om at USV er staten sitt redskap for å holde studentene nede, og at skillet mellom NKS og samtlige andre politiske grupperinger er skillet revolusjon og kontrarevolusjon! Dette prinsipielle synet på samarbeidspartnerne og de tidligere erfaringene med NKS sin organisasjonssjåvinistiske opptræden i ethvert samarbeid, gjør oss ytterst betenkte på nye forsøk i de studentpolitiske organene. Vi kan kort og godt ikke se at det eksisterer en grunnleggende solidaritet som tross alle motsetninger, må være basen for et samarbeid.

Dermed er vi ikke imot enhver form for samarbeid med NKS. På sak mener vi at

Kvinnens stilling i Tibet

Prat med tibetanske jenter

Tromsø har hatt besøk av dei Tibetanske dansarane og musikkarane. Tibetnarane kjem frå eit land som har gått gjennom store forandringar siste hundreåret. Frå å vere eit føydalsamfunn med slavar og liveigne, til å bli eit sosialistisk land. Ei slik omveltning er stor, og vi — ein gjeng jenter frå Universitetet i Tromsø, tenkte at det kunne ha vore artig å snakke med jentene frå Tibet, og få høyre om forholda for kvinnene i Tibet før og etter frigjeringa. Det var ein dristig tanke. Gjennom dagspressa har vi forstått at tibetanarane har hatt eit hardt program her i byen, og vi trudde at det var lite truleg at dei hadde noko tid til overs, og slett ikkje til noko så uformell som ein «jentepprat». Men tanken hadde satt seg fast i oss, og vi bestemte oss for å prøve å få kontakt med dei. Det viste seg å gå svært greit. Jentene ville svært gjerne møte oss.

Så kom dei. Dei hadde med seg ein mannleg tolk, som omsatte til engelsk, og Kjell Krane, formannen i Vennskapssambandet Noreg-Kina. Det kribla litt i magen hos oss, korleis skulle dette gå? Kva var det egentleg vi hadde gjeve oss ut på? Vi følte oss litt usikre, men inn kom tre smilande jenter. Dei såg og litt spente og usikre ut, og det hjalp til å løse på stemninga. Vi fekk vite at dei hette Tsetan Drolma, Mi — Jo — Ru, og Yang Chung. Teeran Drolma er medlem at den stående komite i Kinas 5.nasjonale folkekongress.

Etter litt innledende prat tok vi til med spørsmåla våre. Her tar vi med det viktigste.

I Vi spurde om forholda i det gamle Tibet. Svar: Tidlegare var det både slavar og liveigne, men det var flest liveigne.

Kunne dei liveigne flytta frå sted til sted?

Dei liveigne hadde ofte stor gjeld til landherren, og denne gjelden gjorde det umulig å flytte. Hvis dei skulle klare å betale gjelden, kunne dei sjølvstøtt flytte, men da måtte dei arbeide for ein annan landherre, for dei eide ikkje noko land sjølv. Det var tre slags gjeld: Til den lokale regjeringa, jordrenta, til klostrene.

Vi fikk og vite at dei måtte betale jordrente på 70/80%. Hvis avlingene var dårlege måtte dei låne pengar til å betale jordrenta. Det var blodrente på lånet, så dei sank stadig dypere og dypere i gjeld.

Vi spurde vidare om kva lamaismen hadde betydd for kvinnene. Dei svarte at lamaismen hadde undertrykt kvinnene hardt. Dersom avlingane var dårlege, sa lamaen at det måtte vere ein kvinnejvel i nærleiken. Ved fødsler, når det blir blod, så seier lamaismen at blodet vil tilskitne Buddhas lys i huset. Derfor måtte kvinnene føde i fjøset, uthuset, eller liknande stader. Det var en kvinne i Loka-området som fødte trillingar. Da sa lamaen at dette måtte vere eit tegn frå himmelen. Så drepte han ungene, flådde dem, og puttet leire i hudhysteret og laget dukker av dem. Deretter blei dei satte i temple, slik at dei kunne bli dyrket som guder.

Etter denne skrekkehistoria spurde vi kva som hadde vore den viktigaste framgongen for kvinnene etter frigjeringa. Dei svarte at det hadde skjedd mykje for kvinnene etter frigjeringa. Nå har t.d. kvinnene full politiske rettar, på lik line med mannen.

Vidare spurde vi om dei hadde særeigen kvinneorganisering i Tibet, og kva oppgaver dei i så fall hadde.

Dei svarte at dei hadde

Kvinneføderasjon på forskjellige nivå. Føderasjonen organiserer kvinnene til å studere marxismen-leninismen og politiske saker, slik at kvinnene skal spille sin rolle fullt ut i oppbygginga av sosialismen. Føderasjonen tar og vare på helsen til kvinnene og barnepass. Den organiserer kvinnene til å ta del i dei viktigaste oppgåvene partiet stiller til ei kvar tid. Organiseringa skaper også ein skap mellom kvinnene som kjem frå forskjellige stader og kvinner med forskjellig jobb.

I det gamle samfunnet var det svært mange menn som var munkar, omlag 1/4 av alle menn. Dette førte til at kvinnene for en stor del var i fullt arbeid. Da frigjeringa kom, viste dette seg å vere ein stor fordel for kvinnefrigjeringa. Dei trengte ikkje å jobbe så hardt for å få kvinnene ut i arbeid.

Så gjekk vi over til å spørre om forholda i dagens Tibet, og det første vi spurde om var om det var nok dagheims plassar for ungene. Dei svarte at det var nesten 100% dekning av dagheims plassar. Det var vanskeleg å sei om det var full dekning, for nokre familiar hadde ungene heime om dagen i lag med besteforeldra.

Betyr det at det er 100% av kvinnene som arbeider? Vi kan ikkje sei 100% fordi det kan vere mange grunnar til at ei kvinne ikkje arbeider. Men den overveldande majoriteten av kvinnene arbeider. Dei kan ta med ungen i dagheimen og på arbeidsplassen, og hente han når dei går heim. Kvinnene har 56 dager svangerskapspermisjon, og dei får tid til å mate ungen i arbeidstida.

Vi spurde så om all kvinneundertrykking i Tibet var utrydda. Til dette svarte kvinnene ja. Som eksempel på dette sa dei at det var slutt

med at foreldra ønsket seg berre gutar. No var det tvert om slik at dei ønsket seg jenter i staden. Vi stusset litt over dette svaret, og sa at vi ville ha ei nærmere forklaring på dette. Dei sa at grunnen til at foreldra ville ha jenter var at jentene var snillere og greiere enn guttene. Da vi hørte dette reagerte vi spontant alle sammen og sa at vi var djupt ueinige og ville diskutere dette nærmere. Vi forklarte at vi meinte det var resultat av oppdragelsen at jentene var «snillere» enn guttene. Vi sa at vi meinte dette var rester av feudal tankegang, og at vi i Noreg kjempa mot tanken om at gutane av «natur» var meir aktive og «rampete». Vi sa at vi meinte det var ein måte å halde jentene passive på, medan gutane fekk utvikle seg friare og delta i fleire aktiviteter.

Vi diskuterte dette ei stund. Tolken var einig med oss, og sa at han meinte at det framleis var restar av føydal

tenking i Tibet, og at det framleis finnest ideologisk kvinneundertrykking.

Tsetan Drolma sa til slutt at grunnlaget for kvinnefrigjeringa var lagt, men at dei enno måtte kjempe med den undertrykkinga som hang igjen. Det er umulig å utslette 2000-åra føydals undertrykking på så kort tid. Men kvinnenes politiske rettigheter er sikra.

Vi spurde så om det var skilsmisser i Tibet. Til dette svarte dei eit bestemt ja. Dei sa og skilsmissetalet hadde gått ned etter at kvinnene sjølv fekk bestemme kven dei ville gifte seg med.

No hadde vi ikkje fleire spørsmål, og vi bestemte oss for å synge ein kvinnesang for jentene. Vi sang «Som ein virvelvind». Dei tibetanske jentene begynte å tiske og kviskre seg i mellom, og annonserte så lett sjenerte at dei ville synge for oss. Etterpå ville dei danse. Det var stor stemning. Det var litt rart for oss å tenke på at her var det dansere i verdensklasse som enkelt og greit sparka matta vekk frå vårt stuegolv for å danse for oss. Vi kjente oss varme i hjarta. Det inntrykket vi fekk av jentene som mennesker gjorde djupt inntrykk. Dei var opne og liketille. Vi følte at vi hadde snakka med dei, ikkje berre fått korte spørsmål og svar. Det var eit svært lærerikt møte.



PORNODEBATT — PORNODEBATT — PORNODEBATT — PORNODEBATT

Debattinnlegg fra kinnegruppa på ISV.

Overflatisk om pornografi

Vi mener at strip teasedemonstrasjonene utløste store diskusjoner der forståelsen av at strip-tease er uttrykk for grov kvinneforakt ble bedre.

Vi mener at en omfattende og prinsipiell diskusjon av strip-tease er viktig. Her vil vi ta opp noen punkter der vi mener at innlegget i forrige nr. av Studentavisa var utilstrekkelig og overflatisk.

Hva er forutsetningene for porno?

Det er ikke nok å si at «porno er mulig pga. fyforskam-moralen». Puritanismen støtter opp om pornoen, men grunnlaget er kvinnes annennrangs rolle i samfunnet. Derfor vil ikke pornografien forsvinne før kvinnen har en likeverdig og fullverdig plass i samfunnet. Den liberale lovgivninga og pornoindustriens

og massemedias utnyttning av den seksuelle frigjorthet har mye av skylda for økningen av pornografi. Sannsynligvis er pornobølgen nå også et ledd i borgerskapets krisepolitikk. Det er særlig viktig å spre ideologisk gift i krisetider. Pornografi bidrar til forsøpling av arbeiderklassens og folkets kultur, og inviterer til passivitet og flukt fra virkeligheten.

Porno er uforenelig med seksuell frigjøring.

Hva er galt med pornografi? Det eneste svaret vi finner i innlegget i forrige nr. av Stud. avisa, er at «Problemet med pornografi er ikke seksualiteten, men mangelen på den. Kvinnelig seksualitet finnes ikke, og menns seksualitet kobles med makt».

Det holder ikke mål, det

klargjør på ingen måte problemet. «Problemet med porno-ideologien er at den befester og fremmer livsmønsteret der kvinnen er et objekt, en vare, annennrangs. Kvinnen er redusert til et stykke kropp som tilbys kundene i forskjellige varianter og som kjøpes og brukes på linje med andre varer på et marked. Det livsmønsteret pornoen fremmer, er uforenelig med seksuell frigjøring. Seksuell frigjøring innebærer også et oppgjør med porno-ideologiens syn på mannen, som en person som kun er offer for sine drifter.

Skikkelig seksualopplysning er et nødvendig ledd i kampen mot porno-ideologien, og dette støtter vi selvfølgelig. Vi er heller ikke mot kunst som omhandler seksual-livet. Som annen kunst må også denne vurderes etter innholdet, bl.a. hvilket kvinnesyn den frem-

mer. Fotografier, f.eks. som framstiller kvinnen som objekt, som nedverdiger kvinnen, er reaksjonære, og disse tar vi avstand fra, selv om bildene er aldri så gode. Sammenligning av livsutstillinga i Tromsø i fjor er et eksempel på det me

satte og et bra tiltak.

Vi satser på at kampen mot pornografi fortsetter og at vi kan utvikle diskusjonen.

Derfor stiller vi avslutningsvis noen spørsmål til dere:

1. Er dere enige i vår analyse av hva som er grunnlaget for pornografien?

2. Er dere enige i at porno er uforenelig med seksuell frigjøring?

3. Hvordan mener dere at kampen skal føres, helt konkret?

Vi håper at «skeptikerne i ISV» svarer, og at andre tar til i pornodebatten.

Hilsen kvinnegruppa på ISV



Svar til aksjonsgruppa fra «skeptikerne på ISV»

Debattinnlegg fra
Torill Fiva et.al.
Pornodebatt

Til de 3 spørsmåla deres:

1. Vi er enige i den første delen av analysen deres, dvs. at grunnlaget for pornoen er kvinnes 2.rangs rolle i samfunnet. Dette burde med litt velvilje framgå av det forrige innlegget vårt, sjøl om vi der prøvde å sette dette i sammenheng med at også puritanismen stadfester kvinnes 2.rangs rolle i samfunnet. «Vern-om-familie»-ideologien knytter kvinnene til kjøkkenet og til barnefødsler. Denne puritanismen står sterkt i Norge. Det er ikke lenger siden enn på 60-tallet at det ble samla inn 123 000 underskrifter fra norske kvinner til en appell til Stortinget mot seksualopplysning i skolene. Det kan måle seg mot de samla opplagstalla på pornobladene. Vi husker også reaksjonene mot samlivsuttstillinga her i Tromsø i fjor høst. Antageligvis vil heller ikke puritanismen forsvinne før kvinnene har en likeverdige og fullverdige

plass i samfunnet, dvs. før vi har et annet samfunn.

Den videre analysa deres syns vi er svært uklare, men vi vil gjerne trekke fram et par punkter:

— Dere sier at det er sammenheng mellom den liberale lovgivinga og økinga av porno. Kvinnefronten går som kjent inn for å forby porno med lov. Er aksjonsgruppa enig i dette svaret? Mener aksjonsgruppa at en kan og bør bekjempe pornoen med strengere lover? Dette har vi aldri fått noe klart svar på fra dere, og i beste fall forblir det uklart i innlegget deres her i avisa.

Vi er i mot forbudslinja. Vi mener at strengere lover ikke forandrer det spott på de holdningene og behova som er skapt pga. undertrykt seksualitet. Vi tror det fortsatt vil finnes nok av muligheter for pornoindustrien til å gjøre profitt på folks seksuelle og sosiale behov, både gjennom

ulovlig hardporno og gjennom lettere porno, som gjennomsyrrer hele den kulørte ukepressa. Dessuten: En forbudslinje vil i praksis si, enten en vil eller ikke, at en allierer seg med de sterkeste representantene for puritanismen og for lov og orden.

— Videre snakker dere om at pornoen er «ideologisk gift» som borgerskapet tyr til i krisetider. For det første kan en like godt spørre seg om ikke kampen mot pornoen er en like effektiv avledningsmanøver i kvinnekampen, bort fra krav om arbeidsplasser og daghjem. I så fall har borgerskapet oppnådd det dem ville. For det andre: Er ikke den puritanske ideologien om familievern og kvinnene tilbake til hjemmene en like farlig «ideologisk gift» som passer godt inn i borgerskapets krisepolitikk?

2. I forrige artikkel skreiv vi at puritanisme og porno er to sider av samme sak, to syn

som snylter på hverandre, og som begge stadfester et reaksjonært kvinnesyn og et livsfiendtlig og snevert seksualsyn. Vi er altså enige i at porno, såvel som puritanisme, er uforenelig med seksuell frigjøring.

3. Vi vil utvide dette spørsmålet litt: Hvordan bekjempe pornoen uten å falle i puritanismens garn og omvendt? Seksualopplysning er vi enige om er bra. Også det å aksjonere mot påkledte missesthow kan gjøres på en ålreit måte. Jfr. missekåringene i Trondheim og Bergen, der en del folk ble tatt på senga. Men det skal nok mer fantasi til for å ta pornoindustriens folk på senga. Assen kan en ta erotikken i bruk for å bekjempe pornoen?

Vi synes det er vanskelig å få kampen for erotikk med på paroleform. Det er derfor vår kultur helt fra de gamle grekere er så gjennomsyrra av et strengt skille mellom ånd og kropp: Hver enkelt av oss er pressa mellom et moralsk

ideal og platonisk, rent åndelig, kjærlighet og pornomarkedets fargerike tilbud av kropp, kåthet og nakenhet. Med erotikk mener vi noe som kan overvinne denne kløfta. Kåthet og nakenhet syns vi er bra, det er en del av erotikken. Å dekke erotiske behov er i dag overlatt til pornoindustrien og til hver enkelt av oss i våre mer eller mindre vellykka og privatiserte parforhold.

Foreløpig er det kanskje lettere å gå tilbake der dere begynte analysa deres: kvinnes 2.rangs rolle i samfunnet. Kanskje er fortsatt kamp for barnehager og arbeidsplasser og mot isolering av kjernefamilien den mest effektive kampen mot pornoen? I hvert fall ser det ut til at det er her det er lettest å bli enige.

Torill Fiva, Tove Fløysvik, Bi Haavind, Randi Jacobsen, Synnøve Jensen, Irene Kullseid, Anne-Lise Langfeldt, Inger-Anita Markussen, Audhild Nedberg og Aileen Nilsen.

Idretten i dødsvannet

Debattinnlegg om studentidrett av Peter Prydz.

Lederen for Tromsøstudentenes idrettslag (TSI) er intervjuet i Studentavisa 6/78. Hun kan fortelle om et lag med laber aktivitet, bare volleyballgruppa fungerer tilfredsstillende. Dette forklares med at laget er nytt (våren -77). Universitetet er nytt (1972) og mangel på anlegg. Dette forekommer meg å ikke være de reelle årsakene, derfor dette innlegget. Ettersom jeg ikke har betalt kontingenten siden våren -77 anser jeg meg ikke berettiget til å møte på årsmøtet og framføre disse tankene. (Kontingenten for seinere perioder har ikke blitt avkrevd meg på noen som helst måte, heller ikke har det vært andre TSI-ramstøt å se på instituttet der jeg studerer).

TSI brukte i starten svært lang tid på å diskutere om man skulle benytte seg av konkurransemomentet eller ikke. Jeg tror det bare er å slå fast at idrett uten konkurranse er svært vanskelig å få til. Konkurransen kan imidlertid gjøres svært lite elitepreget, gjerne slik at den enkelte utøver hovedsakelig konkurrerer med seg sjøl.

Dersom man anerkjenner dette, og slår fast at masseidretten skal være drivkrafta i idrettsarbeidet, bør følgende to oppgaver være de sentrale for TSI (i prioritert rekkefølge):

1. Mobilisere studentene til deltakelse i idrettslige massemonstringer TSI står som arrangør av («studentmesterskap»). Dette vil antakelig inspirere til videre trening, enkeltvis og i grupper.

2. Delta i allerede eksisterende idrettsarrangementer.

Når det gjelder pkt. 1, skal jeg få lov å formidle en del ideer, bl.a. hentet fra andre læresteder:

- Studentcup i volleyball, lag fra institutt- og kullnivå.
- Basketball, tilsvarende.
- Fotball, (Innendørs, five-a-side) tilsvarende. Disse tre tiltaka bør fortrinnsvis ar-



rangeres på forskjellige tidspunkt.

- Studentmesterskap på ski (langrenn) med stafett med institutt-/kull-lag.
- Orientering, tilsvarende.
- Studentmesterskap i friidrett — 5000 meter og mangekamp.
- Og hva med «høstens blauteste eventyr» — terrengløp i høstblaute myrer på Tromsøya?

Så vidt jeg kan skjønne, er det disse greinene som er mest aktuelle for massedeltakelse. Hovedsaken bør sjølsagt legges på å få flest mulig deltakere, gjerne med påskjønnelse til beste institutt/fagområde.

Dersom man mener å ha for liten arrangørkapasitet til slike tiltak, kunne det jo være en ide å la hvert institutt ta et arrangement hver for seg, f.eks. ved at en representant for TSI tar det opp på et instituttmøte. Dette er kanskje

også en sak for hovedallmøtet.

Når det gjelder pkt 2 foran, er det vel vinteridrett som er mest aktuelt for TSI. I sommersesongen vil vel folk fortrinnsvis representere lokale idrettslag. TSI bør stille lag i volleyball- og håndballseriene. Det siste strandet i år på rot i håndballkretsen og manglende oppfølging fra ledelsen i TSI. Dessuten bør deltakelse i turrenn på ski (Fjellrennet, Reistadløpet) være aktuelt. Det må i så fall slås opp terminliste og påmeldingslister på alle institutter. Enkelte andre arrangement kan også være aktuelle, f.eks. bør TSI stille (mange) lag i gatestafetten Nord-Tromsøya rundt.

Dersom de foreslåtte tiltaka skal få noen respons, må PR-arbeidet prioriteres høgt. Foran et studentmesterskap bør det f.eks. arrangeres

Hvordan få et bedre studentidrettslag.

Debattinnlegg om studentidrett fra TSI.

En forutsetning for at et idrettslag skal kunne fungere idrettslig, er at den administrative delen av laget er et skikkelig grunnlag for aktiviteten. Dette kan en ikke si har vært tilfelle i TSI siden starten i 1977, og frammettet på det nylig avholdte årsmøtet skulle heller ikke tilsi noen bedring i så måte.

Arsaken til denne utviklingen i TSI er vel først og fremst at lederne til nå bare har satt i gang de forskjellige gruppene uten noe interessegrunnlag, og det har derfor vært vanskelig å skaffe ledere til å drive den enkelte gruppe etter at disse var igangsatt.

For å prøve å bedre på dette forholdet vil det nye styret i TSI gå den motsatte veien, og foreta en registrering blant studentene. Denne skal kartlegge hvilke idrettsgrener det er interesse for blant studentene, om man i den idrettsgrenen man er interessert i står tilsluttet eget lag eller er interessert i å representere TSI i idrettsgrenene. Med dette som grunnlag vil så styret prøve å sette i gang de aktiviteter som det er vist interesse for, og sammenkalle interessentene for å få til et opplegg for aktiviteten.

Når det gjelder idrettsgrener som har sin sesong utenom semestrene, kan det være vanskelig å ha egne grupper som deltar i lokale serier/konkurranser, men også her er vi interessert i å kartlegge interessen for å se om det kan være grunnlag for å sette i gang felles trening i f.eks. fotball — fridrett for utøvere som vil representere klubb på hjemstedet. Vi er også interessert i å få vite noe om hvilke trimaktiviteter som kan være aktuelle, slik at TSI kan fungere som lag både for aktive idrettsutøvere og mo-

sjonister.

For å gjennomgå denne undersøkelsen (registreringen) har styret utarbeidet et spørreskjema som studentene vil bli forelagt. Dette vil foregå ved at styrets medlemmer personlig besøker studentene som bor på studentboligene, samt at registreringssjemaet også vil være tilgjengelig ved fagpameldingen som foregår første uka i november. Hvis det da skulle være noen som ikke er nådd, og som er interessert i å være med på registreringen, kan de henvende seg til Studentsamskipnaden i Kalgt. 3, der skjemaer også vil bli lagt ut.

Denne aksjonen regner vi med å avslutte ved utgangen av november, slik at vi får gjennomarbeidet resultatene i god tid før neste semester.

Med dette håper vi å ha nådd alle med informasjon om aksjonen, og selv om vi ikke regner med svar fra samtlige studenter, håper vi at flest mulig vil ta seg tid til å besvare spørsmålene på skjemaet — det tar ikke mer enn 2-3 minutter.

Styret i TSI

Før registreringen er avsluttet, og de enkelte gruppene forhåpentligvis blir bedre organisert, gjelder følgende treningstider for de gruppene som allerede er igang:

- Håndball — jenter:
Torsdag kl. 16.45-17.45
(Prestvannet skole)
Volleyball:
Mandag kl. 18.45-20.45
(Guttesalen Sommerlyst skole)
Fredag kl. 18.45-20.45
(Jentesalen Sommerlyst skole)
Fotball:
Mandag kl. 16.00-17.00
Onsdag kl. 16.00-17.00
(Plasthallen, Brøtvi)

Forts side 6



Varig vern av Alta/ Kautokeinovassdraget

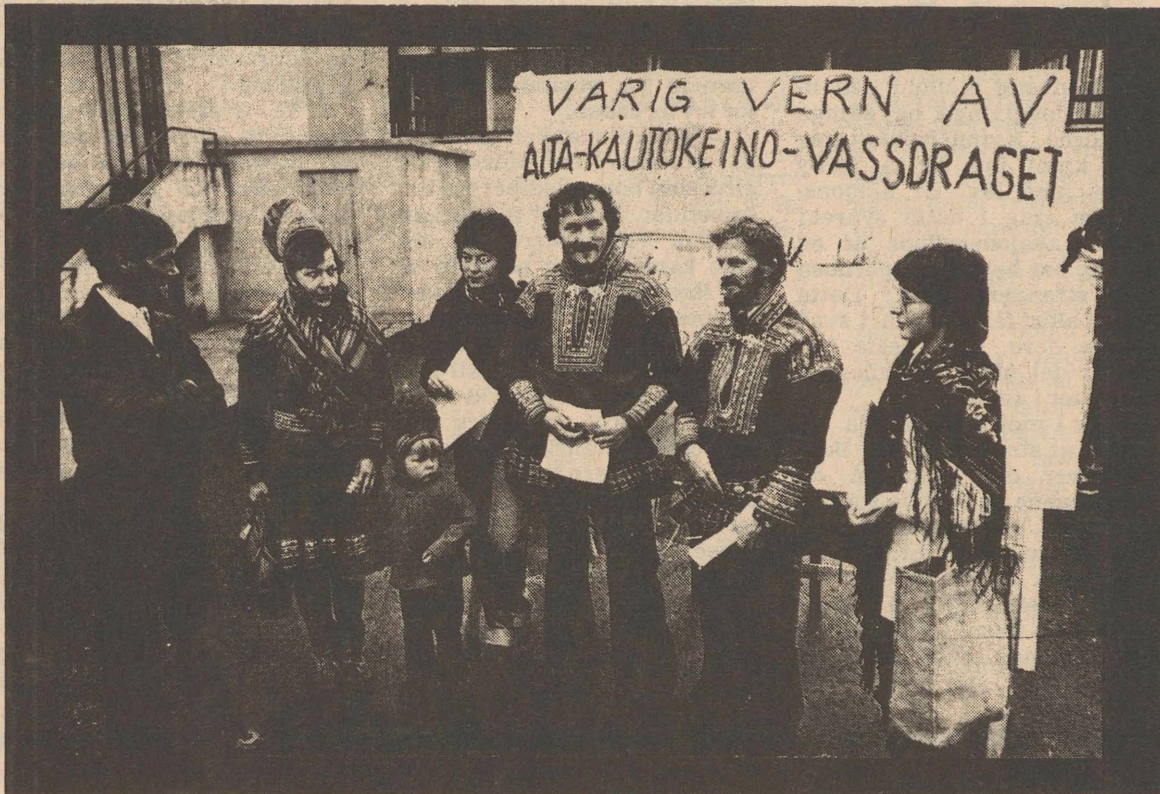
Et flertall i Stortingets industrikomite har nylig gått inn for ei utbygging av Alta/Kautokeino-vassdraget. Den 16. november skal saka opp i Stortinget og man venter også der et klart flertall for. Kampen mot utbygginga må derfor nå gå over i en ny fase der man må ta i bruk utenomparlamentariske virkemidler. I sommer ble det startet en folkeaksjon mot utbygging av Alta/Kautokeino-vassdraget. Folkeaksjonen er en medlemsorganisasjon der alle utbyggingsmotstandere som har betalt medlemskontingent, er medlemmer. Formålet er å fremme motstandernes argumenter og demonstrere den lokale motstanden mot utbygginga. Det er viktig at Folkeaksjonen får en brei oppslutning også utenom Alta og Kautokeino, og at man der kommer sammen og diskuterer de virkemidler som må tas i bruk. **BLI MEDLEM!**

Vi nevner her noen av de argumenter som Folkeaksjonen mener er viktige:

— Områdene ved vassdraget har stor naturvernmessig betydning med bl.a. et rikt plante-, dyre-, og fugleliv og med Nord-Europas største canyon.

— Hele vestvidda står åpen for vannkraftutbygging da ingen vann (innsjøer) er fredet

— Mellom 7500 og 1000 sjølaksefiskere nyttiggjør seg



Fra punktdemonstrasjon «folkeaksjonen mot utbygging» i Masi avholdt.

Alta-laksen som en vesentlig del av sin årsinntekt. En reduksjon i større eller mindre grad av Alta-laksestammen vil således true bosettingen i deler av fjorddistriktene i Vest-Finnmark.

— Altaelva er utfartsstedet for Altas befolkning. Den gir

rekreasjon både for fiskeinteresserte og andre.

— Respekter kommunestyrevedtakene i Alta og Kautokeino som med klart flertall har gått imot utbygging.

— De samiske organisasjonene har gjentatte ganger krevd at samenes rettigheter

må respekteres og utredes. De samiske organisasjonene har uttrykt bekymring for de stadige inngrepene i naturen som foretas på Nordkalotten.

— Alta/Kautokeino-vassdragets kilder ligger i særdeles nedbørsfattige områder. Kan i så måte sammenlignes

med Sahara. Slik utbygginga er planlagt, vil man få meget lite vinterkraft, noe det er mest behov for.

— Forskernes utredninger er noe usikre med henhold til klimaforandringer, isgang i elva, isdannelse i fjorden og erosjon.

— Det er ikke foretatt noe forskning om hvilke konsekvenser en utbygging vil ha på saltvannsfiske, gyteforhold osv.

— Det finns sjølsagt alternativer:

1-Utbedring av linjenettet.
2-Oppstartning av gamle kraftstasjoner.

3-På sikt må man anta at andre alternative kraftkilder som f.eks. bølgekraft kan tilknyttes linjenettet.

— Til slutt vil vi bare nevne at kraftprognosene er altfor høye. Sjøl representanter for N.V.E. har nylig uttalt at de nåværende kraftprognoser er for høye.

Folkeaksjon mot utbygging av Alta/Kautokeino-vassdraget

TRENGER DIN STØTTE!

Adresse: Lathari, 9510 Elvebakken. Tlf. 37 947 — Postgirokonto 359 77 96.

Medlemmer av Folkeaksjon

Arne Rydningen
Øystein Løland

Om sommaren 1980

Innlegg om oljeboring nord for 62.

Det er svart oktoberkveld. Lyset fra lykta treffer våte snøflak som bles vannrett mot stivfrosne fingre på sykkelstyret. Det blir dårlegare ver, løner, arbeidsløse på Stord, i Verdalen og i Sandnessjøen.

Er dette tida til å tenke på sommar?

Jau, for sommaren 1980 vil oljebora vere på veg ned gjennom havbotnen rett uti havet her, og regjeringa får det som ho vil. Snart skal Stortinget handsame «Bravorapporten». Dersom regjeringa er nøgd med handsaminga, vil ho gjere framlegg om å sette i gang prøveboring i havet torsken svøm i, midnattsola skin på og teinna flyg over.

Den første uka i oktober var det to opne møter på universitetet der oljeverksemnd uti havet her vart drøfta. Det eine var tilskipa av studentpressten, det andre av raud fronten i studentersamfunnet. To møte. To gode argument mot «boring nord for 62».

Marinbiologen Sunniva Væder fra UiTø ga oss det eine: Vi veit altfor lite om kor store skadeverknader olje kan ha på livet i havet. Vi veit at ho kan drepe fiskelarvar. Vi veit at ho forsvinner svært seint. Vi veit at «torskeungane» veks opp i dei aktuelle boreområda. Ho sa og at vi ikkje må ta alt som kjem frå oljeselskapa som god fisk. Galskap å starte oljeverksemnd i havet når marinbiologane ikkje kan garantere at oljesøl er heilt ufarleg for næringsgrunnlaget til kystfolket —

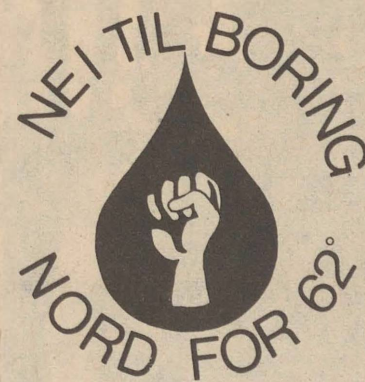
livet i havet.

Ståle Eskeland som «før, under og etter» Bravoulykka var oljeverninspektør i Statens forurensningstilsyn, kom direkte med kveldsflyet til eit godt og lærerikt møte i studentersamfunnet. Han la fram det andre argumentet.

«Sikkerhet og beredskapen» Med sikkerhet meiner ein åtgjerder som skal hindre at det går gale ute på feltet. Beredskap er dei tiltaka ein skal sette inn for å gjere skadane mindre når det (tross «sikkerheta») har gått gale.

Eit hundre prosent sikkerhet er det ikkje mogeleg å oppnå. Noko anna enn å ta avgjerder uti fra kva som kan komme til å skje når ein får ei ukontrollert utblåsing, er derfor svært uforsvarleg. Kva følger ei utblåsing vil kunne få er tilsynelatende enda eit uløyst spørsmål. Miljøverndepartementet sine tal for utslepp ved verst tenkjelege utblåsningar har stege nokså jamt dei seinare åra. Dei er no oppe i 15000 tonn i døgnet, max 5 mill. tonn tilsaman om gutta frå Texas ikkje greier å skru att krana. Det kom 12 000 tonn i helle Bravoutblåsinga. Denne olja spreidde seg over eit område på 6000 kv.km.

Men ein ufullkommen «sikkerhet» kan oppveist av høg «beredskap». Styresmaktene har rekna seg baklengs fram til krava dei sett til oljevernuttstyret, det skal fungere i bølger opp til 2,5-3 m.. Det er grensa for kva det kan klare. Så vi kan vone at ulykkjane



kjem på dagar då det ikkje bles for mykje. Eller når det ikkje er mørkt. Regjeringa føreset nemlig at oppsamlingene skal vere i drift 16 timar i døgnet — dei kan ikkje brukast i mørket.

Galskap er å starte oljeverksemnd i havet når ulykka alltid kan kome til å skje, og når ein ikkje på nokon måte er i stand til å hindre at dette får skadeverknader av heilt uoverskuelig omfang.

Eskeland skisserte taktikken til regjeringa for å få folk med seg på «oljeventyret» slik så det ut:

Punkt 1

Dei gir inntrykk av «Ansvarlighet», «farer fins», «oljeforureiningar kan ha skadeverknader». Dei ser farene, tek dei tilsynelatende alvorlig, men konklusjonen blir eit «akseptabelt risikonivå etter en helhetsvurdering».

Punkt 2

Regjeringa gjev inntrykk av at ein no har bygd opp ein oljevernberedskap som er tilfredsstillande — dei utsatte

t.o.m. «prøveboringa» her oppe i 2 år for å byggje opp tryggingstiltaka. Mange fagfolk i embetsverket har latt seg misbruke ved å gi fagleg alibi for at alt er som det skal vere. Olav Carlsen i Statens forurensningstilsyn sa t.d. til pressa at Norge er verna mot oljesøl om eit år!!!.

Punkt 3

Nødvendighet.

No som landet rammes av økonomisk krise og arbeidsløse auker (trass stadig full sysselsetting) er det lett å seie at det er nødvendig å trappe opp oljeverksemnda for å trygge arbeidsplassane i verftsindustrien. Landet har svære lån i utlandet, inntektene frå Nordsjøen blir mindre enn tidlegare antatt. Norsk oljeteknologi vil bli liggjande etter om ikkje aktiviteten er på topp heile tida. Folk skal sjøve skjønne at problema kan løysast ved å trappe opp oljeverksemnda.

To argument. Dei biologiske følgene av oljesøl er ikkje klarlagt, men mange svært alvorlege skadeverknader kan tenkast. Beredskapen mot oljesøl etter ei ulykke er altfor dårleg. Store ukontrollerte utblåsningar må ein alltid rekne med. Det finnes mange argument mot oljeverksemnd nord for 62., desse to er kanskje ikkje dei beste, men dei er gode.

Det er ikkje lenge før Stortinget skal handsame Bravorapporten og avgjere om oljeboring skal startast utafor kysten her. Det einaste som kan stoppa boringa er at store delar av folket i landsdelen seier klart NEI og at regjeringa og Stortinget får eit klart inntrykk av dette før og under handsaminga av saka.

OVERGANG:

Idretten i dødvannet....

Forts. fra side 5

stand rundt på instituttene. Store, lett synlige plakater er også viktig.

Når det gjelder organisert trening, er vel dette mest aktuelt for de gruppene som deltar i arrangement utad. Det viser seg ofte at det er vanskelig å «holde koken» når man ikke har noe definert mål for aktiviteten. Dersom dette ikke holder stikk, er det sjølsagt bare bra. Men man trenger jo ikke et idrettslag for å gå skiturer i lag.

Til slutt en kommentar til lederproblemet i TSI: det er på tale med godtgjørelse til ledere. Dette omtales som «å kjøre samme linje som konkurransklubbene». Dette er fullstendig feilaktig. «Konkurransklubbene», som vel er ment å være alle andre idrettslag, baserer seg nesten 100% på frivillig innsats. Ofte er det et par ildsjeler som drar lasset, ofte er det flere om det. De som har råd til å betale sine ledere er 1. og 2. divisjonsklubber i fotball (og skal det innrømmes, de store studentidrettslagene). For et lite lag som TSI vil det være å begynne i feil ende, **tenk bare** på regnskapsproblemet. Tar jeg ikke feil, skyldes mangelen på idrettsaktivister at man har for lite inspirerende oppgaver å jobbe med.

Jeg håper at dette innlegget blir tatt i beste mening.

Peter Prydz

Samisk Avissituasjon

I den senere tid har det rast en heftig debatt om den samiske avissituasjonen. Sagat er den enerådende avisen på markedet i dag. I tillegg har vi en religiøs avis som kommer ut på samisk.

Sagat har vel som alle har forstått, spilt seg selv ut over tidelinjen som et organ for samebefolkningen. Den eneste grunnen til at avisa fortsatt eksisterer, er at norske styresmakter bruker avisa som et ledd i undertrykkinga av det samiske folket. Sagat har i den senere tid vært full av løgn og bakvaskelser om samenes organisasjoner. At det ikke er en tilfeldig linje, fikk en bekreftet ved behandlinga av siste statsbudsjett. Sameorganisasjonenes planlagte avisprosjekt Sami Aigecala, fikk nei til statsstøtte. Sagat var den eneste som fikk slik

støtte. NSR, den største av sameorganisasjonene fikk ikke økt sin statsstøtte, begrunnelsen var at innbetalt medlemskontingent var for lav til at organisasjonen kunne kalles representativ for samebefolkningen. Medlemstallet i NSR er på ca. 1000. Hvis de offisielle tall på antall samer i Norge er korrekt, så vil det si at 10% av samene i Norge er betalende medlemmer av organisasjoner. Hvilke norske organisasjoner kan vise til en slik organisasjonsprosent for de grupper de skal representere?

Sagat ble jo som kjent kjøpt av Finnmark Arbeiderparti under årsmøtet i Sirma i 1971. Den redaksjonelle linjen som Sagat i den senere tid har kjørt, har fått folk langt inn i egne rekker til å reagere. Tana Arbeiderparti gjorde et

styrevedtak hvor det heter at: «Tana Arbeiderparti ikke anser Sagat for å være bedre talerør for samene enn hvilken som helst annen lokalavis».

I et leserinnlegg i Finnmarken 27/10 går formannen i Tana Arbeiderparti kraftig ut mot avisen Sagat. Han sier: «Den minoritetsgruppe som Sagat skulle være talerør for, er i alle henseender blitt dirigert av en aksjemajoritet på fremmede hender ispedd med en del lakeier og lydige tjenere fra den samiske befolkning. Sagat er i dag en brukbar norsk avis med dårlig kamouflert brodd mot samer som prøver å hevde sin identitet og etniske bakgrunn». Til slutt i innlegget kommer han inn på Sagats måte å behandle annerledes tenkende på: «Vi som husker krigsårenes pro-

pagandamakere, må innrømme at «Fritt Folk» og Joseph Goebbels blekner i sammenligning med Sagat.

Hvilken stilling Sagat har hos norske styresmakter, viser det faktum at Statsminister Oddvar Nordli personlig sendte et brev til stiftelsen Sami Aigeila da de fikk avslag om støtte til sitt avisprosjekt. Han skriver: «I Stortingsmeldingen for de sentrale samiske bosetningsområder er det som kjent uttalt at det offentlige vil bidra til en ukeavis for samene. Dette skjer i dag gjennom den offentlige støtten til Sagat. Jeg er kjent med at det nå arbeides aktivt med planer om å flytte redaksjonen til Karasjok, og at Sagat samtidig tar sikte på i språklig henseende å gjøre avisen til et mer utpreget organ for samene».

Dette viser hvor feilinformert statsministeren er omkring spørsmålet vedrørende Sagat. Når det gjelder flytting av redaksjonen til samisk miljø, så viste det siste årsmøtet i Sør-Varanger at dette ikke er hensikten. Man organiserte fagbevegelsen mot flytteplanene. Og skjuler seg bak fagbevegelsens nei til flytteplaner. Dessuten har styret gått inn for en langsiktig avtale om trykking av avisa på samisk.

Når det gjelder det språklige, er det nok å vise til Sagats ansettelsespolitikk som viser at en der i gården

ikke har til hensikt å gjøre avisen til et mer utpreget organ for samene. De to som har ansvaret for utgivelsen av Sagat, redaktøren og den ansatte journalisten er ikke-samer. De behersker heller ikke samisk, så hvordan de skal kunne føre en annen språklig linje i avisa er litt av en gåte.

For å forsvare at Sagat ikke bruker samisk, hevder en bl.a. at det finnes mange samer som ikke kan lese samisk. Det blir i hvert fall ikke flere som lærer seg det all den stund også såkalte samiske aviser skriver på norsk. Og det lille redaksjonen skriver på Samisk, vrirler av ortografiske og grammatiske feil.

Som legitimering av Sagats sanne samiskhet bruker en opplagstall. Øket eller stort opplag brukes som bevis på at avisen fører riktig samepolitikk. Oppslutning bør vel aldri bli bevist for sannhet. En kan f.eks. spørre seg om VG skriver sannest av norske aviser fordi den øker mest?

Slik situasjonen er i dag har samene i Norge ikke sitt eget talerør. Avisstiftelsen Sami Aigecala har fått nei fra myndighetene i sin søknad om støtte. Denne planlagte avisen skal utgis av de to sameorganisasjonene i Norge NRL og NSR. Arbeidet framover må legges opp slik at atiftelsen må skaffe seg økonomisk støtte til utgivelsen fra annet hold. Det vil i tiden framover bli holdt aksjoner til støtte for dette avisprosjektet. Bl.a. på en stor samisk konsert på Fokus Kino lørdag 24/11 kl. 1600 vil det bli innsamling til Sami Aigecala.

Det er å håpe at flest mulig vil støtte opp om at også vi samer skal få en presse som i størst mulig grad tjener vårt folk.

Ø.B.



OVERGANG:

Forts. fra side 1

Sosialistisk Front's arbeidsprogram...

vi også nedfelle seg i våre prioriteringer:

Arbeidsprioriteringa

1. Den overordna oppgaven vil være å følge opp og styrke det fagpolitiske arbeidet. I likhet med hva som er gjort på medisn, vil vi også på samfunnsfag prøve å få i gang ei gruppe som kan begynne å jobbe politisk med sammenhengen utdanning - yrke - samfunn. Vi vil legge opp til åpne møter, diskusjons- og studiegrupper, og sørge for at viktige lokale saker blir reist. På sikt er planene at et slikt arbeid kan komme igang på alle fagområdene.

2. Parallelt med dette vil vi jobbe for å styrke arbeidsutvalgene på instituttene og få utvalgene til å fungere. Dette må skje både i tillegg til det lokale fagpolitiske arbeidet, og gjennom direkte kontakt med utvalgene og en økt kollektiv arbeidsutøvelse. 3. Gjennomføre universitetsstudentenes

ale saker vil vi legge vekt på følgende:

a) Studiereformer.

Vi vil arbeide mot alle ytterligere forsøk på å

- Skjære ned studietida,
- innføre vekttalsordninger,
- splitte opp fagene i mindre kurs eller innføre tofagsordninger,
- fjerne ex.phil.,
- innføre et ettårig ped. sem.-opplegg.

Dette gjelder spesielt for HF- og SV-fagene.

b) Eksamens- og evalueringsformer.

Vi vil i større grad prøve å rette søkelyset på de eksamens- og evalueringsformene som i dag eksisterer ved Universitetet.

- Hvilken funksjon har eksamens- og karaktersystemet?
- Hvordan kan vi jobbe for eksamensordninger som i større grad motvirker konkurranse og individualisme, manglende samarbeid, likegyldighet overfor fagets innhold og overflattisk pugg?

c) Samskipnaden

Vi vil gå imot videre forsøk på å bygge ut Samskipnaden til en regional stor-samskipnad. Viktig blir det også å prøve å forhindre at regjeringas krisepolitikk fører til reduksjon i vårt nåværende velferdstilbud. Byggeskandalen på Øvre Breivang må fortsatt jobbes med.

d) Helse og sosialtjenesten for studenter.

Hva denne tjenesten skal omfatte og hvordan den skal bygges ut, må diskuteres til våren i samband med den komiteen som nå er nedsatt for å utrede spørsmålet.

e) Breivika-utbygginga.

Vi vil følge opp arbeidet i Brukerutvalgene for byggetrinn 3,4, og 5 i Breivika, og ellers holde oss orientert for å kunne ta opp viktige spørsmål som studentene bør diskutere. Både Velferdsbygget og MI-prosjektet må bli tatt opp til våren.

f) Nytt stønadsystem i Lånekassa?

Utvalget som utreder dette spørsmålet, Sand-utvalget, kommer sannsynligvis til å avlevere sin innstilling i løpet av vårsemesteret. Vi vil sørge for at det blir informert om de forslagene den kommer med og at det blir reist diskusjon om dette.

g) Disiplinærlova.

Vi vil holde oss underretta om eventuelle utspill fra Departementet i denne saka, slik at vi er beredt til å ta den opp på nytt.

h) Andre saker.

Vi vil ellers gjennom informasjonsmateriale, allmøtene og «Studentavisa» følge opp andre politiske saker, som regjeringas krisepolitikk, streikestøtte, internasjonalt solidaritetsarbeid, miljøspørsmål, kvinnepolitikk etc.

Ny! HP-33E

Programmerbar, teknisk kalkulator med Hewlett-Packard's datalogikk. For den nye, profesjonelle data-generasjonen.

- Større display
- Egen feiltester og feilkodesystem
- Spesiell «Mantisse»-funksjon
- Automatisk separering av tusener
- 49 programlinjer med opp til 4 inntastninger pr. linje
- Redigering, kontroll og betingelsesfunksjoner
- 3 nivåer subrutiner
- Trigonometri i grader, radianer og nygrader, med omregninger
- Eksponentialfunksjoner, $1/x, x^2, \sqrt{x}, \pi, \%$
- Hele tall, brøk, absolutt verdi
- 13 registre — 8 adresserbare

Prisen er kun kr. 780,- (vøll.)

HEWLETT PACKARD

Kom inn og få den demonstrert!

UNIBOK

UNIVERSITETSBOKHANDEL

9001 TROMSØ,
Postboks 761
Tlf. (083) 81 012

«Paulus direktiver må være bindende også i dag»

Intervju med
studentprest
Knut Olstad



Studentavisa møtte en lysluggert Oslogutt på hans knøttlille kontor ved kapellet på Teoribygget. Han satt bøyd over den nye Bibeloversettelsen, en boks Africafe sto plassert på bordhjørnet.

Knut Olstad ble utdannet ved Menighetsfakultetet. I tillegg har han hatt stipendier til Amerika og Vest-Tyskland. Etter endt utdannelse brakte forsvaret ham til Nord-Norge som feltprest.

SA: Vi ønsker å dvele litt ved denne feltprestgjerninga. Prest i forsvaret, var det en konfliktfylt tilværelse?

— Klart det følte vanskelig å være midt blant «militaristisk» befal og samtidig være løytnant som skulle solidarisere seg med gutta. Men når en først stiller seg positivt til nødvendigheten av et forsvar, så kan en ikke som ansvarlig kristen helt overlate ansvaret for det til ikke-kristne. Dessuten har vi her til lands et ikke-angrepsforsvar.

SA: NATO da, skyter vi inn som et stikkord!

— Nå hadde jeg tjenesten i Kirkenes, og var også mye ved grensa til «den store bjørnen i Øst». Da kunne jeg se at det som ble drevet på den andre siden var trening i angrepskrig. På den annen side var det problematisk å være EF-motstander i forsvaret slik som jeg var.

SA: Skal vi gå videre til din gjerning som studentprest?

— Ja, jeg har bodd i Tromsø siden 1973. Var i begynnelsen skoleungdomsprest i Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag. Etter hvert ble jeg mer og mer opptatt av arbeidet blant studenter og høyskoleelever. Til slutt søkte jeg stilling som studentprest her i Tromsø, og er nå ansatt av

Den Norske Kirke. Først og fremst er jeg prest og sjelesørger for de kristne på universitetet, og min oppgave er å tilrettelegge det kristne arbeidet her. Arbeidet består ellers i å arrangere samlinger hjemme hos meg, møter i Kristent Forum, bibelgrupper og week-ends. Disse tilbudene omfatter både universitetet og lærerskolen. Dessuten arrangerer vi studentgudstjeneste hver 14. dag i Elverhøy kirke. Har også trefftider rundt på instituttene, i tillegg prøver jeg å komme i kontakt med folk gjennom samtaler i kantinene.

SA: Føler du at det er et stort behov for disse tjenester?

— Jeg er ikke i tvil om at det er et stort skjult behov, men studentene oppsøker meg i liten grad. Jeg tror fordømmelse spiller inn, presten er liksom «over og ut» i personlige problemer av ikke-kristen karakter.

SA: Tror ikke du det ville være større behov for en psykolog som ikke er livssynsbundet?

— Jeg mener det er plass til både prest og psykolog.

SA: Ute i distriktene hører en stadig om prestemangel, føler du deg ikke som en «luksusprest» i den situasjonen du er nå?

— Både ja og nei. Kristne studenter er i en spesiell situasjon, som studentprest har en god tid til å sysle med de spesielle problemer de kristne på universitetet har. Dessuten har jeg jo en del virksomhet utafor universitetet, studentgudstjenestene på Elverhøy er åpne for hele menigheten. I tillegg driver jeg en del vikarprestvirksomhet.

Men jeg kan ikke fri meg for

at problematikken opptar meg en del, om det er riktig forvaltning av mine ressurser i denne prestemangelens tid. Men prognosene tilsier at alt fra 1980-81 vil vi ha overskudd på prester.

SA: Kristne studenter bør vel kunne integreres i de menighetsaktiviteter en har fra før i byen?

— Det har vist seg å være problematisk. Min oppgave er bl.a. å stimulere kristne studenter til å delta i byens øvrige menighetsaktiviteter. Kristne på universitetet er i en utdanningsprosess, etterhvert blir de topp faglig skolert på sitt område, mens den kristne erkjennelse holdes på et søndagsskolenivå. Her ser jeg det som en oppgave å prøve å høyne den kristne erkjennelsen trinnvis etter som det faglige nivået høynes.

SA: Er det mulig å forene marxisme og kristendom?

— Det er mulig å si ja til store deler av Marx's kapitalismekritikk og samtidig være kristen. Men det er klart det fins en masse konfliktområder. Spørsmålet avhenger bl.a. av hvordan man definerer marxismen, menes den ateistisk virkelighetsforståelse, er det klart at kristendom og marxisme ikke kan forenes.

SA: Forholdet kirke/stat?

— Jeg er ikke tilhenger av statskirke i Norge. Det går på troverdigheten løs — forholdet kirke/stat blir mer og mer problematisk. Kirken får være mer kirke dersom alliansen med staten blir brutt.

SA: Forbindelsen kirke/stat blir vanskeligere sier du. Ligger kristen formålsparagraf og abort i tankene i den forbindelse?

— La meg ta kristen formålsparagraf først: Jeg føler av og til at prisen kirken betaler kan bli for stor. Der det er stor motstand, synes jeg ikke det er nødvendig å presse loven igjennom. Derimot må det være full anledning til å drive kristen opplæring i menighetens regi.

SA: Hva så med abortsaken?

— Retten til liv må gå foran sosial velferd. Det gjelder beskyttelsen av alt liv som er skapt av Gud. Den svakeste av alle svake får ikke den rettsbeskyttelse den har krav på ved lov om sjøbestemt abort.

SA: ville også høre studentprestens mening og kvinnelige prester?

— Jeg ønsker ikke at spørsmålet om kvinnelige prester skal sees som et kvinnesaks-spørsmål. Dette er et vanskelig spørsmål, men lydigheten til Skriften må telle høyst. Jeg er altså ikke tilhenger av kvinnelige prester. — Paulus' direktiver på dette punkt må være bindende også i dag, jeg kan ikke la meg overbevise om at disse var tidsbetinget. Dette betyr ikke at jeg ser på kvinner som mindreverdige, men synet på Bibelen gjør meg forpliktet i dette spørsmålet.

SA: Hvordan stiller studentpresten seg til demonutdrivelse?

— Det onde er en grusom realitet i vår tilværelse, og jeg vil ikke utelukke at mennesker kan bli besatt slik Bibelen beskriver det. Men selv har jeg aldri stått overfor fenomenet og mener at vi som kirke må være uhyre tilbakeholdne

med å stille diagnosen besettelse.

SA: Debatten om demonutdrivelse har ført til et økende antall utmeldinger av statskirken. Har du noen kommentarer til det?

— I de tilfeller der det ligger et bastant ateistisk syn til grunn for utmeldelsen, mener jeg at disse ikke er noe tap for kirken. Det må være ut fra holdninger til det sentrale innhold i budskapet at utmeldelsen bør skje, og i den forbindelse regner jeg hverken spørsmål om kvinnelige prester eller demonutdrivelse til kjernespørsmålene.

SA: Ti slutt noen kommentarer til Kirkenes Verdensråds støtte til frigjøringsbevegelsene?

— Her vil jeg si at kirken har som prinsipp at den ikke støtter voldsbruk. Det jeg reagerer på er at Verdensrådet på medlemskirkenes vegne gir støtte til væpna frigjøringskamp.

SA: Men frigjøringsbevegelsene driver også med humanitært og sosialt arbeid?

— Kirkens oppgave ser jeg ikke som å gi støtte til organisasjoner av enhver art. Jeg er også i tvil om slik støtte skal administreres gjennom Kirkenes Verdensråd. Men jeg går klart inn for å gi moralsk støtte til ledere som kjemper mot rasisme og undertrykkelse. Den lutherske kirke har tatt en klar anti-rasistisk holdning til Sør-Afrika spørsmålet, den holdningen er jeg glad for.

Samisk kultur-uke i Tromsø

Fra mandag 19/11 til søndag 26/11 skal Tromsø Samild Sær'vi arrangere samisk kulturuke i Tromsø. Fra sameforeningen får Stud. avisa opplyst at det hele starter opp med utstilling i foajeen på Fokus kino mandag 19. november. Utstillingen er satt opp av Tromsø Museum. Den vil vise samisk historie. Fra torsdag 23/11 til 26/11 vil det bli arrangert salgsutstilling på Aasgaard Sykehus. Her håper en å få med Vevstua i Masi som lager samisk inspirerte plagg i mer moderne stil, og i tillegg mer tradisjonelle samiske bruksting. Videre er det håp om å få Kautokeino Husflidlag, som vil stille ut tradisjonelle samiske husflidartikler. Til slutt vil en ha med Mandalen Husflidlag som er mest kjent for sine

grener.

Torsdag 23/11 kl. 20.00 vil det bli arrangert åpent møte i Brennkantina, temaet er «Samepolitikk i dag og i morgen». Innledere her vil være formennene i de 2 forskjellige sameorganisasjonene vi har i Norge, nemlig NRL og NSR.

Fredag 24/11 og lørdag 25/11 skal Sameforeningen ha stand i byen, her vil en dele ut en opplysningsfolder om Sameforeningen, dessuten skal en selge billetter til konserten på Fokus Kino lørdag 25/11. Konserten begynner lørdag 25/11 kl. 16.00, og her vil en presentere det fremste en har av samiske kunstnere i dag.

Av artistlisten kan vi nevne Nils Aslak Valkiapää, med sitt orkester. Disse kommer fra Finland, og spiller joikeinspirert jazz. Gruppen har de

siste årene gjort meget stor suksess i Sverige og Finland. Det kan nevnes at Valkiapää har gitt ut 5 LP-plater, driver eget plateselskap og har hatt en rekke konserter i finsk og svensk TV. Andre artister som vil medvirke er Tanabreddens Ungdom og Masi-jentene som ikke skulle trenge noen nærmere presentasjon. Videre vil 2 kunstnere fra Karasjok stille opp, Per Balto og Biret Elle. Begge har nylig gitt ut plater. Biret Elle representerer tradisjonell joik. Per Balto synger samiske viser og har også en del tradisjonell joik på repertoaret. Begge disse har de siste årene gjort stor suksess under de årlige påskefestivalene i Kautokeino.

I tillegg har en håp om å få med Nanny Westerfjell som er

sørsame og synger viser på sør-samisk.

Til slutt håper en å få med Nils Utsi som skulle være kjent for de fleste. Men det er noe usikkert om han kan komme, da han er svært opptatt for tiden. I tillegg vil det under konserten bli orientert om samepolitikk, samiske organisasjoner og gitt appeller bl.a. om avissituasjonen. Det vil også bli innsamling til Sameorganisasjonenes avisprosjekt. Om avissituasjonen er det innlegg et annet sted i avisa. Vi håper på stor oppslutning om arrangementene. Billetter til konserten vil bli solgt på alle instituttene på universitetet og på studenthjemmene.



Formålet med kulturuka

Formålet med kulturuka er å nå ut til flest mulig med opplysning om samenes organisasjoner, samisk kultur og aktuell samepolitikk i dag. Dessuten vil vi prøve å nå ut til de mange samer vi vet bor i Tromsø-området, men som ikke er tilsluttet sameorganisasjonen. Det kan være mange grunner til det. Samiske organisasjoner har hatt veldig vanskelig med å komme ut med opplysninger om sin virksomhet gjennom de vanlige nyhetsmedia. Det som har vært skrevet om organisasjonene har vært sensasjonsstoff og fordreide nyheter om vår virksomhet. Uttrykk som «ekstremistorganisasjon», og «ikke representativ for samebefolkningen» er ting en ofte leser i forbindelse med NSR. Vi håper på denne måten å rekke flest mulig med opplysninger om organisasjonen og dens virksomhet, slik at folk kan dømme oss ut fra våre egne opplysninger og ikke ut fra hva tilfeldige journalister i de store nyhetsmedia skriver om NSR.

Biret-Elle fra Karasjok, vil stille opp med tradisjonell joik under konserten på Fokus.